

Erika Drungytė

Pasaulis ir sodas

Iš visų išrinktų man pasaulių
Kur bebūčiau ir kur bekeliaučiau
Vienas buvo / kaip rodės / tikriausias
Nei virš jo / nei po juo ten kas rausės

Jis nevyto / vien augo ir dygo
Užkliudydamas keletą stygų
Mano altinio jausmo. // Ne kartą
Va dėl jų ir žinojau, kad verta

Išlaikyt sodo vešinę kryptį //
O paskui tik beliktų įlipti
Į nematomą vakaro valtį
Ir išvydus tą krantą nubalti:

Viskas taip / kaip ir buvo žadėta
Net gražiau ir truputį per lėta
Ir žadėtojo juokas: *tikėjai?*
Visada. // *Eik vidun, kyla vėjai*

Erikos Drungytės eilėraščiai "Skaitau lietuviškai" susitikimui 2026.02.02 d.